

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

P8_TA(2016)0292

Progresā ziņojums par atjaunojamo enerģiju

Eiropas Parlamenta 2016. gada 23. jūnija rezolūcija par Progresā ziņojumu par atjaunojamo enerģiju (2016/2041(INI))

(2018/C 091/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā XX sadaļu par vidi un XXI sadaļu par enerģētiku,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā IX sadaļu par nodarbinātību un XVIII sadaļu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 26. protokolu par sabiedriskajiem pakalpojumiem un 28. protokolu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju,
- ņemot vērā Komisijas Progresā ziņojumu par atjaunojamo enerģiju (COM(2015)0293) un valstu plānus,
- ņemot vērā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) pušu 21. konferenci (COP 21) un Pušu 11. konferenci, ko rīkoja 2015. gada 30. novembrī–11. decembrī Parīzē, Francijā, kā Kioto Protokola pušu sanākumi (CMP 11), kā arī Parīzes nolīgumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz integrētu energotehnoloģiju stratēģisko (SET) plānu: Eiropas enerģosistēmas pārveides paātrināšana” (C(2015)6317),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES siltumapgādes un aukstumapgādes stratēģija” (COM(2016)0051),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1290/2013, ar ko nosaka pētniecības un inovācijas pamatprogrammas “Apvārtnis 2020” (2014.–2020. gads) dalības un rezultātu izplatīšanas noteikumus un atceļ Regulu (EK) Nr. 1906/2006 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvu (ES) 2015/1513, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā EESK pētījumu par pilsoniskās sabiedrības lomu ES Atjaunojamās enerģijas direktīvas īstenošanā “Jauna enerģētikas nākotne: pilsoniskās sabiedrības galvenā loma atjaunojamās enerģijas ražošanā”,

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 81. lpp.

⁽³⁾ OV L 239, 15.9.2015., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

- ņemot vērā Pilsētas mēru pakta klimata un enerģētikas jomā ilgtspējīgas enerģētikas rīcības plānu,
 - ņemot vērā 1998. gada 25. jūnija Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem,
 - ņemot vērā 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 14. oktobra rezolūciju par virzību uz jauna starptautiska nolīguma klimata jomā noslēgšanu Parīzē ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 15. decembra rezolūciju par elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšanu – Eiropas elektrotīkla sagatavošana 2020. gadam” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 15. decembra rezolūciju par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A8-0196/2016),
- A. tā kā ES kopumā ir uz pareizā ceļa, lai sasniegtu 2020. gada mērķus atjaunojamās enerģijas jomā, tomēr dažām dalībvalstīm vēl ir jāstrādā intensīvāk;
- B. tā kā atjaunojamās enerģijas izmaksas pēdējos gados ir būtiski samazinājušās, kas, līdztekus tehnoloģiskiem sasniegumiem ražošanas un uzglabāšanas jomā, ir padarījis atjaunojamo enerģiju aizvien konkurētspējīgāku ar tradicionālajiem enerģijas ražošanas veidiem, piedāvājot unikālu iespēju izveidot patiesu Eiropas enerģētikas politiku, kas veicinātu konkurētspēju un samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas; tā kā pārejā uz ilgtspējīgu, tālredzīgu enerģētikas sistēmu ir jānodrošina arī centieni energoefektivitātes, atjaunojamās enerģijas, Eiropas energoresursu vislabākās izmantošanas, tehnoloģiju izstrādes un viedas infrastruktūras jomā; tā kā, lai radītu ekonomikas izaugsmi un darbvieta, kā arī nodrošinātu, ka ES saglabā vadošo lomu šajās jomās, ir nepieciešams stabils ilgtermiņa tiesiskais regulējums;
- C. tā kā saskaņā ar LESD 194. pantu Eiropas enerģētikas politikai jānodrošina enerģētikas tirgus darbība un energoapgādes drošība, kā arī jāveicina energoefektivitāte un energotaupība, atjaunojamās enerģijas attīstība un enerģijas tīklu savstarpēja savienojamība; tā kā saistoši valstu un ES mērķi, plānošanas un ziņošanas konkrētas saistības un veicināšanas pasākumi ir bijuši izšķirošie faktori noteiktībai investīciju jomā un atjaunojamās enerģijas jaudas izvēršanai ES, kā arī transmisijas un izplatīšanas infrastruktūras attīstībai;
- D. tā kā Atjaunojamās enerģijas direktīva ir jāpielāgo atbilstīgi COP 21 Parīzes nolīgumam, lai panāktu atbilstību tajā noteiktajam mērķim — saglabāt globālās temperatūras pieaugumu 1,5 °C robežās salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni; tā kā ekonomiku, kuras pamatā 100 % ir atjaunojamā enerģija, var sasniegt vienīgi samazinot mūsu energopatēriņu, palielinot energoefektivitāti un veicinot atjaunojamo energoresursu nodrošinājumu;
- E. tā kā vērienīgi politikas virzieni atjaunojamās enerģijas jomā līdztekus energoefektivitātei ir galvenais virzītājspēks, lai samazinātu ES atkarību no importa un tās kopējās izmaksas par ārvalstu enerģiju un nostiprinātu energodrošību, veicinot neatkarību no ārējiem piegādātājiem; tā kā ES importē vairāk nekā pusi no kopējās patērētās enerģijas, kas izmaksā vairāk nekā EUR 1 miljardu dienā, un tie ir 20 % no kopējā importa apjoma; tā kā īpaši liela ir atkarība no

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0359.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0445.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0444.

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

jēlnaftas, dabasgāzes un akmeņogļu importa; tā kā, palielinot atjaunojamās enerģijas izmantošanu, vismaz par EUR 30 miljardiem gadā samazinātos importētās enerģijas izmaksas;

- F. tā kā atjaunojamās enerģijas attīstīšana var palīdzēt nodrošināt enerģētisko drošību un neatkarību, izskaust enerģētisko nabadzību un veicināt ES ekonomisko attīstību un līderpozīcijas tehnoloģiju jomā, vienlaikus mazinot klimata pārmaiņas; tā kā atjaunojamie energoavoti palīdzētu nodrošināt Eiropas iedzīvotājiem stabilu un ilgtspējīgu enerģiju par pieņemamu cenu, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajiem; tā kā atjaunojamiem energoavotiem būtu jānodrošina iedzīvotājiem iespēja gūt labumu no pašražošanas un paredzamas energoapgādes;
- G. tā kā atjaunojamās enerģijas attīstīšanai būtu jāiet roku rokā ar labi funkcionējoša iekšējā elektroenerģijas tirgus attīstīšanu; tā kā enerģētikas savienības pamatā vajadzētu būt pārejai uz ilgtspējīgu, tālredzīgu enerģētikas sistēmu, kuras galvenie pīlāri būtu energoefektivitāte un energotaupība, atjaunojamā enerģija un vieda infrastruktūra;
- H. tā kā ES uzņēmumi atjaunojamās enerģijas nozarē, no kuriem daudzi ir MVU, Eiropā nodarbina 1,15 miljonus cilvēku un tiem pieder 40 % no visiem atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju patentiem pasaulē, kas ES padara par pasaules līderi; tā kā saskaņā ar Komisijas datiem laikā no šī brīža līdz 2020. gadam zaļajā ekonomikā varētu radīt 20 miljonus jaunu darbvietu, kas ir arī lieliska iespēja darbvietu radīšanai laukos; tā kā MVU, kooperatīvu un privātpersonu projektiem ir būtiska nozīme atjaunojamās enerģijas jomas inovācijā un attīstībā;
- I. tā kā Komisija ir apņēmusies padarīt Eiropu par pasaules līderi atjaunojamās enerģijas jomā, kas ir industriālās politikas imperatīvs; tā kā Ķīna ir kļuvusi par pasaulē lielāko investoru atjaunojamajā enerģijā, bet investīciju apjoms Eiropā ir samazinājies par 21 % — no EUR 54,61 miljarda (USD 62 miljardi) 2014. gadā līdz EUR 42,99 miljardiem (USD 48,8 miljardi) 2015. gadā, kas ir viszemākais rādītājs deviņos gados;
- J. tā kā, lai turpinātos investīcijas atjaunojamā enerģijā, ir nepieciešama gan vērienīga publiskā, gan privātā sektora vadība un apņēmība, kā arī ilgtermiņa, stabils un uzticams politikas satvars, kas atbilstu Savienības saistībām klimata jomā, kuras izriet no Parīzes klimata nolīguma, un kam būtu liels darbvietu radīšanas un izaugsmes veicināšanas potenciāls Eiropā;
- K. tā kā vērienīgi un reāli mērķi — sabiedrības līdzdalība, uzraudzība un pārraudzība, skaidri un vienkārši politikas noteikumi, kā arī atbalsts vietējā, reģionālā, valstu un Eiropas līmenī un attiecīgo ieinteresēto pušu iesaiste, tostarp sociālo partneru (saliedējot darba ņēmējus un nozari) un citu pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšana, ir izšķiroši svarīgi, vēl vairāk nostiprināmi faktori atjaunojamās enerģijas veiksmīgai attīstīšanai;
- L. tā kā, veicinot atjaunojamo enerģiju, ir svarīgi ievērot īpašumtiesības;
- M. tā kā atjaunojamā enerģija sniedz iespēju nodrošināt enerģijas tirgu lielāku enerģētisko demokrātiju, dodot iespēju patērētājiem aktīvi iesaistīties enerģijas tirgū līdztiesīgi ar citām ieinteresētām personām, pašražot un pašpatērēt, uzkrāt un pārdot pašu saražoto atjaunojamo enerģiju individuāli vai ar kolektīvās pārvaldības starpniecību, kā arī tā rada iespējas publiskām un privātām investīcijām, tostarp enerģijas ražošanas decentralizācijai, ko īsteno pilsētas, reģioni un vietējās publiskās iestādes; tā kā atjaunojamās enerģijas projektiem būtu jānodrošina iespēja iedzīvotājiem labāk kontrolēt savu energopatēriņu un enerģētikas pārkārtošanu, un jāveicina viņu tieša iesaiste enerģētikas sistēmā, tostarp izmantojot investīciju shēmas;
- N. tā kā piekrastes vējam Ziemeļjūras reģionā ir potenciāls līdz 2030. gadam nodrošināt vairāk nekā 8 % no Eiropas elektroapgādes;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

O. tā kā dažas dalībvalstis ir vairāk atkarīgas no fosilā kurināmā viena piegādātāja; tā kā, pateicoties atjaunojamiem energoresursiem, tika ietaupīts importēts fosilais kurināmais EUR 30 miljardu vērtībā un dabasgāzes patēriņš samazinājās par 7 %, tādējādi nostiprinot Eiropas — līdz šim lielākās enerģijas importētājas pasaulē — enerģētisko neatkarību un energoapgādes drošību,

Progress atjaunojamo energoresursu jomā

1. atzinīgi vērtē Komisijas apņēmību atjaunojamās enerģijas jomā; uzskata, ka Atjaunojamās enerģijas direktīvas noteiktie valstu saistošie mērķi, valstu atjaunojamās enerģijas plāni un reizi divos gados veicamā uzraudzība ir galvenie virzītājspēki atjaunojamās enerģijas jaudas attīstīšanai ES dalībvalstīs; mudina Komisiju nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenota Atjaunojamās enerģijas direktīva attiecībā uz 2020. gadu, kā arī iesniegt priekšlikumu vērienīgam tiesiskajam regulējumam laika posmam pēc 2020. gada; šajā sakarībā uzsver, ka ir nepieciešams stabils ilgtermiņa tiesiskais regulējums, tostarp saistoši atjaunojamās enerģijas ES un valstu mērķi, kas atbilstu centieniem visefektīvākajā veidā īstenot Savienības ilgtermiņa klimata mērķus (2050. gadam);

2. ar prieku atzīmējot, ka ES kopumā ir uz pareizā ceļa, lai sasniegtu 2020. gada mērķi, tomēr pauž bažas par to, ka tik daudzām valstīm (Beļģijai, Francijai, Luksemburgai, Maltai, Nīderlandei, Spānijai un Apvienotajai Karalistei) saskaņā ar Komisijas Progres a ziņojuma par atjaunojamo enerģiju (2014–2020) aplēsēm, iespējams, nāksies pastiprināt savu politiku un instrumentus, lai nodrošinātu 2020. gada mērķu sasniegšanu, un nav skaidrības par mērķu sasniegšanu arī Ungārijas un Polijas gadījumā; mudina dalībvalstis, kas atpauk mērķu sasniegšanā, veikt papildu pasākumus, lai atsāktu pareizo virzību; atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis tik izteikti pirms termiņa jau ir sasniegušas, vai ļoti drīz sasniegs, 2020. gada mērķus, piemēram, Bulgārija, Čehijas Republika, Dānija, Igaunija, Horvātija, Itālija, Latvija, Lietuva, Austrija, Rumānija, Somija un Zviedrija;

3. pauž nožēlu par to, ka Komisijas Progres a ziņojumā par atjaunojamo enerģiju nav iekļauti valstīm specifiski ieteikumi politikas un instrumentu pielāgošanai, lai nodrošinātu 2020. gada mērķu sasniegšanu; uzsver, ka kapitāla pieejamība ir izšķirošs faktors, tomēr kapitāla izmaksas starp 28 Savienības dalībvalstīm ir būtiski atšķirīgas, kā rezultātā ir izveidojusies Ziemeļu-Rietumu/Austrumu-Dienvidu "plaisa"; atzīmē, ka lielās atšķirības starp politikas virzieniem atjaunojamās enerģijas veicināšanai var vēl vairāk saasināt konkurētspējas atšķirības starp ES dalībvalstīm; norāda, ka nepieciešami ES mēroga finanšu mehānismi, lai samazinātu atjaunojamās enerģijas projektu augsta riska kapitāla izmaksas;

4. šajā sakarībā uzsver, ka svarīgi ir konstatēt labāko praksi valstu atjaunojamo energoresursu politikas jomā un veicināt tās pieņemšanu, kā arī dalīties ar to daudz saskaņotāka Eiropas modeļa ietvaros, kurā atbalstīta lielāka dalībvalstu sadarbība un to centieni koordinācija; aicina Komisiju saglabāt tās lomu atjaunojamās enerģijas jomas progresu uzraudzībā un aktīvi atbalstīt tās attīstīšanu; uzsver, cik svarīgi ir izvērtēt atjaunojamo energoresursu konkurētspēju, ilgtspējību, izmaksu lietderību un ieguldījumu ģeopolitiskās stabilitātes un klimata pārmaiņu mērķa sasniegšanā;

5. atzīst, cik nozīmīgi ir valstu plāni un ziņošanas saistības, lai uzraudzītu dalībvalstu progresu, un uzskata, ka šīs saistības būtu jāpatur spēkā arī posmā pēc 2020. gada; atzīst, ka, ņemot vērā LESD 194. pantu, dalībvalstu energoresursu struktūras noteikšana joprojām ir dalībvalstu kompetencē, un katra dalībvalsts veicina savu atjaunojamās enerģijas veidu attīstību, līdz ar to energoresursu struktūra ir ārkārtīgi daudzveidīga;

6. uzsver, cik svarīgas ir vienkāršas, pieejamas un efektīvas administratīvās procedūras par pieņemamām izmaksām;

7. aicina Komisiju turpmākajos progresu ziņojumos iekļaut atjaunojamo energoresursu ietekmes uz izmaksām un cenām novērtējumu, jo īpaši cenām, ko maksā mājāsaimniecības;

8. uzsver, cik būtiska ir ES leģislatīva priekšlikuma ietekme uz enerģijas tirgus noteikumiem, jo labāk integrēts tirgus ir izšķirošs faktors atjaunojamās enerģijas attīstībai un izmaksu samazināšanai ģimenēm un rūpniecībai;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

9. uzsver, ka ilgtermiņa investīcijām ir svarīgas stabilas un izmaksu ziņā lietderīgas atjaunojamo energoresursu atbalsta shēmas, kuras spētu arī reaģēt un pielāgoties īstermiņā, un būtu izstrādātas atbilstīgi valstu vajadzībām un apstākļiem, dodot iespēju pakāpeniski izbeigt subsīdijas tirgū sevi nostiprinājušām atjaunojamās enerģijas tehnoloģijām; atzinīgi vērtē to, ka vairākas atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas izmaksu ziņā strauji kļūst aizvien konkurētspējīgākas ar tradicionālajiem enerģijas ražošanas veidiem; uzsver, ka enerģētikas pārkārtošana ir atkarīga no tiesisko, finanšu un regulatīvo satvaru pārredzamības, konsekvences un pastāvības, lai tādējādi nostiprinātu investoru uzticību; pauž bažas par to, ka ar atpakaļejošu spēku piemērotas izmaiņas atjaunojamās enerģijas atbalsta shēmās, kas ietekmē peļņu no jau izdarītajām investīcijām; aicina dalībvalstis gadījumos, kad tiek veikti jebkādi pielāgojumi atjaunojamās enerģijas atbalsta shēmās, vienmēr paziņot par tām un ļoti savlaicīgi pirms to izdarīšanas rīkot plašas apspriedes ar ieinteresētām personām; aicina Komisiju pārbaudīt valsts atbalsta shēmu atbilstību Eiropas Komisijas vadlīnijām, lai nepieļautu lieku kavēšanos to īstenošanā un samazinātu tirgus traucējumus;

10. uzsver, ka pētniecības un izstrādes darbībām ir būtiska nozīme atjaunojamo energoresursu attīstīšanā; atgādina par Parlamenta mērķi — 85 % no pamatprogrammas “Apvāršnis 2020” enerģētikas sadaļas finansējuma jānovirza enerģijai, kas nav iegūta no fosilā kurināmā; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis veicināt spēkā esošo finansēšanas shēmu efektīvu izmantošanu un nodrošināt kapitāla pieejamību, jo īpaši MVU, un sniegt atbalstu pētniecības un izstrādes darbībām atjaunojamās enerģijas jomā, tās uzglabāšanai un ar to saistīto produktu izstrādei, lai uzlabotu ES atjaunojamās enerģijas nozares konkurētspēju, veicinātu atjaunojamās enerģijas plašāku ieviešanu un nepieļautu, ka vēl vairāk saasinās konkurētspējas atšķirības starp ES dalībvalstīm;

11. uzsver, ka elektroenerģijas uzglabāšana var dot ieguldījumu ES elektroenerģijas sistēmas elastīguma nodrošināšanā un ar atjaunojamās enerģijas ražošanu saistīto svārstību mazināšanā; atgādina, ka spēkā esošajā Elektroenerģijas direktīvā (2009/72/EK) uzglabāšana nav minēta, un uzsver, ka gaidāmajā šīs direktīvas pārskatīšanā ir jāņem vērā daudzie pakalpojumi, kurus var nodrošināt enerģijas uzglabāšana; uzskata, ka nostājas precizēšana attiecībā uz uzglabāšanu dos iespēju transmisijas un tīkla operatoru investīcijām elektroenerģijas uzglabāšanas pakalpojumos;

12. uzsver, ka visu līmeņu atbalsta shēmās galvenā uzmanība būtu jāpievērš tehnoloģijām, kurām ir liels potenciāls samazināt atjaunojamo energoresursu izmaksas un/vai veicināt to iekļūšanu tirgū;

13. uzskata, ka turpmākajā tehnoloģiju un izstrādes stratēģijā būtu jāvelti uzmanība viedtīklu un viedo pilsētu izstrādes veicināšanai; turklāt uzskata, ka transporta elektrifikācija, vieda transportlīdzekļu uzlāde, tehnoloģijas transportlīdzekļa piekļuvei tīklam var būtiski uzlabot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu plašāku izmantošanu;

14. uzskata, ka ERAF un Kohēzijas fonds var sekmēt Direktīvas 2009/28/EK un 2030. gada klimata un enerģētikas politikas satvara mērķu sasniegšanu, kā arī finansēt pētniecību un inovāciju saistībā ar atjaunojamo energoresursu ražošanu, vienlaikus atbalstot darbvietu radīšanu un ekonomikas izaugsmi; uzsver, cik būtiska kohēzijas politikā ir tematiskā koncentrācija, jo tādējādi tiktu sekmēta ieguldījumu novirzīšana mazoglekļa ekonomikai, tostarp atjaunojamiem energoresursiem, jo īpaši ņemot vērā būtisko lomu, kāda ir tematiskajam mērķim “Atbalstīt pāreju uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni visās nozarēs”; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus un pēc iespējas labāk izmantot šim mērķim pieejamās finansēšanas iespējas, uzsverot vietējās uzņēmējdarbības attīstības un darbvietu radīšanas iespējas; atgādina par ERAF un Kohēzijas fonda kopīgajiem noteikumiem, kas par atbalstāmiem nosaka projektus, kas saistīti ar energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu privātās māsaimniecībās, publiskās ēkās un uzņēmumos, un uzskata, ka reģionāla atjaunojamo energoresursu tirgus integrācija, ko varētu panākt ar šādu finansējumu, šajā ziņā būtu nozīmīgs kohēzijas politikas ieguldījums;

15. uzsver, cik nepieciešama ir labāka sadarbība un koordinācija gan dalībvalstu iekšienē, gan starp tām, kā arī starp reģioniem, un integrēta pieeja publiskām investīcijām tehniskos uzlabojumos, viedtīklu izstrādē un īstenošanā, tīkla pielāgošanā un jaudā, viedajās mērierīcēs, uzglabāšanā, pieprasījuma pārvaldībā, energoefektivitātē un inovatīvas atjaunojamās enerģijas ražošanā, un šo jomu finansēšanā;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

16. uzsver, ka daudzās dalībvalstīs tikli vienkārši nav spējīgi saņemt enerģiju, kas ražota no mainīgiem atjaunojamiem energoresursiem; uzsver, ka elektrotīklu modernizācija ir izšķiroši svarīga, lai īstenotu pārmaiņas ražošanā un transmisijā;
17. steidzamības kārtā mudina, izstrādājot turpmākos valstu atjaunojamās enerģijas plānus, nostiprināt pārredzamību un sabiedrības līdzdalību, jau agrīnā posmā iesaistot visas ieinteresētās personas; pauž nožēlu par pašreizējo informācijas trūkumu saistībā ar Atjaunojamās enerģijas direktīvas noteikumu īstenošanu, un uzsver, ka dalībvalstu reizi divos gados iesniedzamajiem ziņojumiem jābūt sīkāk izstrādātiem; aicina Komisiju nostiprināt tās lomu atjaunojamās enerģijas jomas progresa uzraudzībā un atbalstā; aicina Komisiju nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz tās izpildpilnvaru izmantošanu;
18. uzsver, cik svarīga ir visu līmeņu pārvaldības struktūru, kā arī apvienību iesaistīšanās, īstenojot uz atjaunojamiem energoresursiem pamatotu enerģijas ražošanas, patēriņa un pašpatēriņa modeli; aicina Komisiju pastiprināt atbalstu Pilsētas mēru paktam, viedajām pilsētām un viedajām kopienām, kā arī kopienām, kas izmanto vienīgi atjaunojamus energoresursus, dodot iespēju dalīties ar zināšanām un labāko praksi;
19. norāda, ka lielāka reģionālā sadarbība atjaunojamo energoresursu jomā ir izšķiroši svarīga, lai nodrošinātu atjaunojamo energoavotu turpmāku attīstību;
20. atzinīgi vērtē to, ka 2013. gadā atjaunojamās enerģijas izmantošana ļāva novērst aptuveni 388 miljonus bruto tonnu CO₂ radīšanu un samazināja ES pieprasījumu pēc fosilā kurināmā par 116 miljoniem tonnu naftas ekvivalenta;
21. uzsver atjaunojamās enerģijas nozares darbvietu radīšanas milzīgo potenciālu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka enerģētikas pārkārtošanas rezultātā nepazeminās darba standarti, jo tās pamatā ir jābūt kvalitatīvu darbvietu radīšanai;

Atjaunojamie energoresursi nākotnei

22. uzsver, ka atjaunojamo energoresursu mērķi ir jānosaka atbilstīgi klimata mērķiem, par kuriem Parīzē 2015. gada decembrī vienojās 195 valstis; atzīmē Eiropadomes priekšlikumu — atjaunojamās enerģijas mērķis 2030. gadam — vismaz 27 %; atgādina par Parlamenta prasību 2030. gadam noteikt vismaz 30 % saistošo mērķi atjaunojamās enerģijas patēriņam, kas jāīsteno, piemērojot valstu saistošos mērķus, lai nodrošinātu tik nepieciešamo noteiktību investoriem, kā arī juridisko noteiktību; uzskata, ka ņemot vērā nesen pieņemto COP 21 nolīgumu, būtu vēlami vēl daudz vērienīgāki mērķi; uzstāj, ka skaidri un vērienīgi mērķi šajā sakarībā ir instrumenti, lai uzlabotu noteiktību un nodrošinātu ES līderpozīcijas pasaules līmenī; aicina Komisiju iesniegt vērienīgāku klimata un enerģētikas tiesību aktu paketi 2030. gadam, kurā būtu paredzēts vismaz līdz 30 % palielināt to ES atjaunojamo energoresursu mērķa daļu, kas būtu īstenojama ar valstu mērķiem;
23. uzsver, cik svarīgi ir jauni atjaunojamās enerģijas jomas un tirgus uzbūves tiesību akti, lai izveidotu jaunu satvaru, kas piemērots atjaunojamās enerģijas veidu attīstībai, pamatotam ar uzticamām atbalsta shēmām un atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju pilnīgu līdzdalību tirgū;
24. atzīst, ka nodokļu samazināšana ir spēcīgs stimuls pārejai no fosilās enerģijas uz atjaunojamo enerģiju, un mudina Komisiju reformēt Enerģijas nodokļu direktīvu un valsts atbalsta noteikumus, kas aprūtinā šo stimulu pilnvērtīgu izmantošanu;
25. uzsver, ka mērķi attiecībā uz 2020. gadu, par kuriem jau panākta vienošanās, ir jāizmanto kā viszemākā izejas pozīcija, pārskatot atjaunojamās enerģijas direktīvu pēc šī perioda, lai dalībvalstis nevarētu noteikt mazākus mērķus, nekā tie bija 2020. gadam; uzsver, ka ES atjaunojamās enerģijas mērķi 2030. gadam paredz to kolektīvu sasniegšanu; uzsver, ka dalībvalstīm savi plāni ir jāizstrādā savlaicīgi un Komisijas rīcībā ir jābūt pastiprinātām pārraudzības iespējām arī pēc 2020. gada, kas papildinātas ar atbilstīgiem efektīvas un savlaicīgas uzraudzības instrumentiem un iespējām iejaukties gadījumos, kad tiek ieviesti traucējoši pasākumi; uzskata, ka šāda uzraudzība būs iespējama tikai tad, ja Komisija noteiks dalībvalstīm kritērijus, saskaņā ar kuriem, atjaunojamo energoresursu ieviešanas gaita būs izmērāma;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

26. uzsver Eiropas atjaunojamās enerģijas attīstīšanas potenciālu un uzsver, cik visiem tirgus dalībniekiem svarīgi ir ilgtermiņa un labvēlīgi nosacījumi;

27. uzsver, cik svarīga ir atjaunojamā enerģija kopējo oglekļa emisiju samazināšanā; uzsver, cik svarīgi ir attīstīt atjaunojamās energoresursus, lai sasniegtu COP 21 nolīguma mērķus;

28. uzsver, ka dalībvalstīm pamatotos gadījumos būtu vairāk jāizmanto statistiskās pārdales noteikumi un sadarbības mehānismu izstrāde savu mērķu sasniegšanai, saskaņā ar Atjaunojamās enerģijas direktīvas 6. pantu; uzsver, cik svarīga ir dalībvalstu sadarbība, jo tā veicinās sistēmu optimizāciju, efektīvu nodrošinājumu un lielākus izmaksu ietaupījumus atjaunojamās enerģijas jomā; aicina Komisiju šajā sakarībā nodrošināt dalībvalstīm vairāk stimulu, informācijas, izmaksu un ieguvumu izvērtējumu un vadlīnijas;

29. uzsver, ka jānosaka stingra, robusta un pārredzama pārvaldības sistēma, lai nodrošinātu atjaunojamās enerģijas 2030. gada mērķu īstenošanu, pienācīgi ievērojot valstu kompetences energoresursu struktūras noteikšanā, vienlaikus nodrošinot pilnīgu demokrātisku kontroli un enerģētikas politikas pārbaudi; prasa pastiprināti atkārtoti ieviest pašreizējo veiksmīgo sistēmu attiecībā uz valstu mērķiem, valstu atjaunojamās enerģijas plāniem un reizi divos gados sniedzamajiem ziņojumiem; uzskata, ka tie būtu jānosaka Atjaunojamās enerģijas direktīvā, kam jānodrošina pārskatatbildīga, efektīva un pārredzama dalībvalstu saistību izpildes un spēkā esošo ES tiesību aktu īstenošanas uzraudzība, lai sagatavotu pamatu labi funkcionējošai Eiropas enerģētikas savienībai;

30. norāda uz to, cik svarīgs ir vienots saistošs valstu enerģētikas un klimata plānu formāts, lai investoriem nodrošinātu salīdzināmību, pārredzamību un paredzamību; uzskata, ka trajektorijas un politikas plānošana katrai dalībvalstij joprojām ir jāiedala nozarēs, tehnoloģijās un avotos;

31. mudina Eiropas Komisiju kodificēt tiesību aktos tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām, lai nepieļautu izmaiņas ar atpakaļejošu spēku atjaunojamās enerģijas atbalsta mehānismos un nodrošinātu pašreizējo līdzekļu ekonomisko dzīvotspēju;

32. aicina likvidēt nevajadzīgus birokrātiskos šķēršļus un nodrošināt investīcijas, kas dotu iespēju līdz 2020. gadam sasniegt elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāju; šajā sakarībā uzsver, ka ciešāka reģionālā sadarbība var veicināt atjaunojamo energoresursu integrācijas izmaksu optimizācijas nodrošināšanu un samazināt izmaksas patērētājiem; uzsver, cik svarīga ir sabiedriskā apspriešana un sabiedrības līdzdalība jaunu enerģijas infrastruktūras projektu plānošanā jau agrīnā posmā, vienlaikus ņemot vērā vietējos apstākļus; atgādina, cik svarīgi ir tehniskie ieteikumi un ietekmes uz vidi novērtējumi atjaunojamās enerģijas ražošanas un izplatīšanas projektiem;

33. norāda uz pieejamo prasmju neatbilstību darba tirgus pieprasījuma izmaiņām atjaunojamo energoresursu attīstības rezultātā; uzsver, ka aktīvas izglītības/apmācības un prasmju stratēģijas ir izšķiroši svarīgas pārejā uz ilgtspējīgu un resursu ziņā efektīvu ekonomiku; uzsver, cik svarīgi ir sociālie partneri, kā arī publiskās iestādes prasmju shēmu un apmācības programmu izstrādāšanā;

34. uzsver, ka nepieciešams panākt atbilstīgu finansējumu ES līmenī, cita starpā, visaptveroši atbrīvojot no riska investīcijas, lai stimulētu atjaunojamo energoavotu plašu izmantošanu;

Iedzīvotāju un kopienu enerģija

35. uzskata, ka vietējām pašvaldībām, kopienām, mājsaimniecībām un privātpersonām vajadzētu būt enerģētikas pārkaršanas mugurkaulam un tās aktīvi jāatbalsta, lai palīdzētu tām kļūt par enerģijas ražotājiem un piegādātājiem uz vienlīdzīgiem noteikumiem ar citiem enerģijas tirgus dalībniekiem; šajā sakarībā prasa noteikt vienotu visaptverošu "ražojošā patērētāja" definīciju ES līmenī;

36. uzskata, ka ir ļoti svarīgi noteikt pamattiesības uz pašražošanu un pašpatēriņu un tiesības uzglabāt un pārdot pārpalikušo enerģiju par taisnīgu cenu;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

37. atgādina, ka dalībvalstīm, pamatojoties uz sabiedrības līdzdalību, jāizstrādā Iedzīvotāju un kopienu enerģētikas stratēģija, un jāizklāsta savos valsts rīcības plānos, kā tās veicinās mazus un vidējus atjaunojamās enerģijas projektus un enerģijas ražošanas kooperatīvus, un kā tās integrēs minētos aspektus tiesiskajā regulējumā, atbalsta politikā un tirgus pieejamībā;

38. aicina pārskatītajā Atjaunojamās enerģijas direktīvā iekļaut jaunu nodaļu "Iedzīvotāju un kopienu enerģētikas stratēģija", lai likvidētu galvenos tirgus šķēršļus un administratīvos šķēršļus un nodrošinātu tādu ieguldījumu vidi, kas veicina atjaunojamo energoresursu pašražošanu un pašpatēriņu;

39. norāda, ka atbilstīgas licencēšanas un administratīvās procedūras attiecībā uz visam tehnoloģijām vēl nav ieviestas visās valstīs; prasa dalībvalstīm novērst administratīvos un tirgus šķēršļus jaunai pašražošanas jaudai, aizstāt ilgās atļauju piešķiršanas procedūras ar vienkāršu prasību par paziņošanu, kā arī ieviest efektīvas vienas pieturas aģentūras projekta atļaujas saņemšanai, piekļuvei tīklam un konsultācijām par finansējuma iespēju un tehnoloģiju jautājumiem, un prasa nodrošināt ražojošiem patērētājiem pieeju alternatīviem strīdu izšķiršanas mehānismiem; mudina Komisiju nodrošināt, ka pēc 2020. gada pilnībā tiek īstenots un turpināts īstenot Atjaunojamās enerģijas direktīvas 13. pants (administratīvās procedūras) un 16. pants (piekļuve tīklam un tā darbība);

40. uzsver, ka ir svarīgi ņemt vērā mikrouzņēmumu, mazo uzņēmumu un liela apjoma ražotāju atšķirības; atzīmē, ka jānodrošina ražojošiem patērētājiem piemēroti nosacījumi un instrumenti ("ražojoši patērētāji" ir aktīvi enerģijas lietotāji, tādi kā māsaiņniecības (gan īpašnieki, gan īrnieki), iestādes un mazie uzņēmumi, kas ražo atjaunojamo enerģiju vai nu paši, vai kolektīvi (izmantojot kooperatīvus, citus sociālos uzņēmumus vai apvienības), lai veicinātu enerģētikas pārkārtošanu un atbalstītu viņu integrēšanu enerģijas tirgū; iesaka līdz absolūtam minimumam samazināt administratīvos šķēršļus jaunām pašražošanas jaudām, jo īpaši novēršot šķēršļus piekļuvei tirgum un tīklam; ierosina saīsināt un vienkāršot atļaujas piešķiršanas procedūras, pārejot uz vienkāršu prasību par paziņošanu; ierosina, ka, pārskatot Atjaunojamās enerģijas direktīvu, varētu tajā iekļaut īpašus noteikumus, lai likvidētu šķēršļus un veicinātu kopienu/kooperatīvu energoresursu shēmas, izmantojot vienas pieturas aģentūras, kas strādā ar projekta atļaujām un nodrošina īpašas zināšanas finansējuma un tehnoloģiju jomā; mudina dalībvalstis pilnībā izmantot *de minimis* atbrīvojumus, kas paredzēti Eiropas Pamatnostādnēs par valsts atbalstu enerģētikai un vides aizsardzībai, lai mazo un vidējo projektu īstenošanā arī turpmāk varētu izmantot dinamiskos regulētos tarifus, atbrīvojot tos no traucējošajām izsoļu procedūrām;

41. uzsver, cik svarīga ir sabiedrības līdzdalība jau agrīnos posmos, lai veicinātu videi draudzīgas atjaunojamās enerģijas projektus, vienlaikus ņemot vērā vietējos apstākļos;

42. uzsver, ka, atbilstīgi regulējot tirgu, ir jāpanāk līdzsvars starp centralizētu un decentralizētu enerģijas ražošanu, lai nodrošinātu, ka netiek diskriminēti patērētāji, kam nav iespēju kļūt par ražojošiem patērētājiem; uzsver, ka ir jānodrošina tehniskas un administratīvās iespējas kolektīvai enerģijas ražošanas pārvaldībai; uzsver, ka pašražošana un atjaunojamie energoavoti nav galvenais iemesls augstākām enerģijas cenām Eiropā;

43. uzsver, ka lielāka uzmanība energoefektivitātes īstenošanai visās nozarēs palīdzēs ES veicināt tās konkurētspēju un palīdzēs izstrādāt inovatīvus un rentablus energotaupības risinājumus;

44. uzsver vides, ekonomiskos un sociālos ieguvumus no integrētas pieejas enerģētikai, kā arī nepieciešamību veicināt sinerģijas starp elektroenerģijas, apkures un dzesēšanas, kā arī transporta nozarēm; turklāt aicina Komisiju izvērtēt, kā elastīgie atjaunojamie energoavoti varētu papildināt mainīgos energoavotus, un kā tas būtu jāņem vērā enerģētikas plānošanā, kā arī atbalsta shēmu izstrādē;

Elektroenerģija

45. uzsver, ka atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai vajadzētu būt integrētai visu līmeņu elektroenerģijas sadales sistēmās, kā arī transmisijas sistēmās, ņemot vērā pārmaiņas ceļā uz decentralizētāku enerģijas ražošanas modeli, kas ņem vērā tirgus apstākļus;

46. atzīmē, ka nemainīgie atjaunojamās enerģijas ražošanas veidi, piemēram, hidroenerģija, ko var ātri mobilizēt un kas ir pret vidi samērā saudzīga, var atbalstīt mainīgo energoresursu integrāciju tirgū;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

47. prasa piemērot integrētu pieeju enerģētikas politikai, iekļaujot tīkla attīstīšanu un regulēšanu, uzglabāšanu, pieprasījuma pārvaldību un energoefektivitātes uzlabojumus, kā arī palielinot atjaunojamo energoavotu daļu; uzsver, ka jāizvairās no iestrēģšanas tādu tehnoloģiju izmantošanā, kas nav savienojamas ar dekarbonizāciju;

48. atzīmē — lai integrētu atjaunojamās elektroenerģijas ražošanu tirgū, tirgiem ir jābūt elastīgiem — gan piedāvājuma, gan pieprasījuma ziņā, un lai to panāktu, būs nepieciešams būvēt, modernizēt un pielāgot tīklus, kā arī izstrādāt jaunas uzglabāšanas tehnoloģijas;

49. uzsver, ka apkures un dzesēšanas sistēmu, transporta un citu nozaru elektrifikācija ir izšķiroši svarīga, lai nodrošinātu gan ātru, gan efektīvu pāreju uz atjaunojamiem energoavotiem;

50. uzsver — kamēr elektroenerģijas sistēma ir neelastīga, ir nepieciešama atjaunojamo enerģiju prioritāra piekļuve un nosūtīšana, lai veicinātu tīkla uzlabojumus un atbalstītu uzglabāšanu un pieprasījuma nodrošināšanu; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par atjaunojamās enerģijas prioritārās piekļuves un nosūtīšanas noteikumu pastiprināšanu un precizēšanu laikposmam pēc 2020. gada; uzsver, ka jāizvērtē iespēja prioritārās piekļuves un nosūtīšanas izbeigšanai, kad tiks veikta Atjaunojamās enerģijas direktīvas turpmākā vidusposma pārskatīšana ap 2024. gadu;

51. uzsver, ka atjaunojamās enerģijas prioritāra piekļuve tīklam un prioritāra nosūtīšana, kas noteikta spēkā esošajā Atjaunojamās enerģijas direktīvā, ir jā saglabā un jā nostiprina; prasa nodrošināt, lai tiesiskais regulējums laikam pēc 2020. gada paredzētu pienācīgas kompensācijas par atjaunojamās elektroenerģijas ražošanas ierobežošanu;

52. atzīmē Komisijas stratēģiju pieprasījuma reakcijas mehānismu veicināšanai; uzsver, ka šādiem pasākumiem nevajadzētu radīt papildu slogu iedzīvotājiem un nesamērīgu izmaksu palielināšanos patērētājiem; uzsver, ka pieprasījuma reakcijas mehānismi varētu nodrošināt enerģijas izmaksu samazināšanas iespējas, bet uzsver, ka līdzdalībai pieprasījuma reakcijas vai cenas dinamiskās noteikšanas mehānismos vienmēr ir jāpaliek brīvprātīgai;

53. uzskata, ka elektroenerģijas uzglabāšanas risinājumu izstrāde būs neaizstājams elements atjaunojamās enerģijas augsta līmeņa izstrādei un integrācijai, palīdzot līdzsvarot tīklu un nodrošinot iespējas uzglabāt atjaunojamās enerģijas jaudas rezervi; prasa pārskatīt spēkā esošo tiesisko regulējumu, lai veicinātu enerģijas uzglabāšanas sistēmu ieviešanu un novērstu pašreizējos šķēršļus;

54. uzsver, ka sastrēgumi elektroenerģijas padevē joprojām traucē atjaunojamās enerģijas brīvai plūsmai pāri dalībvalstu robežām un kavē virzību uz Eiropas Savienības elektroenerģijas patiesa iekšējā tirgus izveidi;

55. uzsver, ka patērētājiem jādod iespējas un pareizie stimuli līdzdalībai enerģijas tirgos; atzīmē, ka dinamiskas, uz tirgu pamatotas cenas, ir jāveido, lai radītu patērētāju atbilstīgu pieprasījuma reakciju un aktivizētu nepieciešamo ražošanas apjomu, kā arī veicinātu viedu un efektīvu patēriņu; iesaka Komisijai padziļināti analizēt dinamiskas cenu noteikšanas ietekmi uz dažādām patērētāju grupām;

56. uzsver, ka dažiem patērētāju veidiem ir ļoti specifiski patēriņa modeļi, un šos patērētājus varētu negatīvi ietekmēt stingrāki uz cenu pamatoti efektivitātes mehānismi; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir dalībvalstu energoefektivitātes politikas virzieni, kuros uzmanība pievērsta patērētājiem mazaizsargātā situācijā;

57. uzskata, ka ir jābūt skaidram ES tiesiskajam regulējumam attiecībā uz atjaunojamās enerģijas pašpatēriņu un atjaunojamās enerģijas ražošanas kopienām/kooperatīviem, kurā, izstrādājot maksāšanas kārtību attiecībā uz saražotās enerģijas pārpalikumu tirdzniecību un tīkla lietošanu, ņemti vērā visi to nodrošinātie ieguvumi; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt enerģijas pašražošanu un vietējo atjaunojamās enerģijas tīklu izveidi un savstarpēju savienošanu, lai papildinātu šo valstu enerģētikas politikas virzienus; uzsver, ka būtu jānodrošina iespēja ražojošiem patērētājiem piekļūt elektroenerģijas tīklam un tirgum par taisnīgu cenu un viņus nebūtu jānodrošina ar papildu nodokļiem un maksām; pauž bažas par dažu dalībvalstu iniciatīvām radīt šķēršļus tiesību uz pašpatēriņu un pašražošanu īstenošanai;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

58. norāda, ka patlaban patērētāju ieguldījums plānotajā atjaunojamās enerģijas jaunas ražošanas jaudas izveidē ir neliels, jo viņi izvēlās elektroenerģijas tarifus, kas tiek veidoti no dažādiem enerģijas avotiem, bet tirgoti kā 100 % atjaunojamā enerģija; prasa nodrošināt precīzu, uzticamu un pārredzamu izsekojamības mehānismu, lai apgalvojumi par “zaļumu” būtu sasaistīti ar izmērāmiem kritērijiem attiecībā uz papildu ieguvumiem videi;

59. mudina dalībvalstis apkures un dzesēšanas enerģijas ražošanai plašāk izmantot ģeotermālos avotus;

Apkure un dzesēšana

60. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par 2016. gada februāra siltumapgādes un aukstumapgādes stratēģiju, bet uzsver, ka nav progresa atjaunojamās enerģijas izmantošanā apkurei un dzesēšanai, jo īpaši ēkās; uzsver atjaunojamās enerģijas izmantošanas apkurei un dzesēšanai turpmākā progresa lielo potenciālu; atzīmē, ka apkures un dzesēšanas nozares patēriņš ir puse no ES enerģijas galapatēriņa un tāpēc šai nozarei ir izšķiroša nozīme ES klimata un atjaunojamo energoresursu mērķu sasniegšanā; atzīst ieguvumus, ko sniedz arvien plašāka atjaunojamās enerģijas izmantošana apkures un dzesēšanas nozarē; uzsver siltumenerģijas ražošanas infrastruktūras un uzglabāšanas pieaugošo elastīgumu, kas veicina mainīgo energoavotu integrāciju, uzglabājot enerģiju siltuma veidā, tādējādi piedāvājot ļoti labas peļņas iespējas no investīcijām un nodrošinot kvalitatīvas vietējās nodarbinātības iespējas; aicina Komisiju, izstrādājot laikposmam pēc 2020. gada paredzēto atjaunojamās enerģijas tiesību aktu paketi, novērst regulējumā konstatētos trūkumus; atgādina, ka centieniem apkures un dzesēšanas nozarē ir liels potenciāls palielināt enerģētisko drošību (ņemot vērā, ka 61 % no Eiropas Savienībā importētās gāzes tiek izmantots ēkās, galvenokārt apkures vajadzībām), piemēram, izmantojot centralizētus apkures/dzesēšanas tīklus, kas ir efektīvs veids, kā plašā mērogā integrēt ilgtspējīgu siltumenerģiju pilsētās, jo tie var vienlaicīgi piegādāt siltumenerģiju, kas iegūta no dažādiem avotiem un šie tīkli nav atkarīgi no tikai viena avota;

61. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par siltumapgādes un aukstumapgādes stratēģiju, kurā uzsvērts, ka pakāpeniski jāizbeidz fosilā kurināmā izmantošana, kas joprojām ir 75 % no nozarē izmantotajiem energoresursiem un tie pilnībā jāaizstāj ar energoefektivitātes pasākumiem — mūsu lielāko iespēju samazināt fosilā kurināmā izmantošanu, un atjaunojamiem energoresursiem;

62. prasa veikt turpmākus pasākumus, lai izmantotu atlikušo ievērojamo atjaunojamās enerģijas potenciālu apkures un dzesēšanas nozarē, lai pilnībā sasniegtu 2020. gada mērķus; aicina Komisiju, izstrādājot laika posmam pēc 2020. gada paredzēto atjaunojamās enerģijas tiesību aktu paketi, novērst minēto nozaru regulējumā konstatētos trūkumus;

63. atzīmē, ka biomasas ir patlaban apkurē visplašāk izmantotais atjaunojamais energoresurss — aptuveni 90 % no visas apkures, kurā izmanto atjaunojamās energoresursus; jo īpaši Centrālajā un Austrumeiropā tai ir izšķiroša nozīme enerģētiskās drošības nostiprināšanai ilgtspējīgā veidā;

64. uzsver, ka jāveicina pāreja uz energoefektīvām atjaunojamās enerģijas apsildes iekārtām, vienlaikus nodrošinot pienācīgu atbalstu un plašāku informāciju, kā arī palīdzību enerģētiskā nabadzībā nonākušiem iedzīvotājiem;

65. uzsver, ka nepieciešama visaptveroša un efektīva definīcija dzesēšanai ar atjaunojamo enerģiju;

66. uzsver, ka jāatjauno un jāuzlabo centralizētās apkures un dzesēšanas sistēmas, jo centralizētās apkures un dzesēšanas tīkli var izmantot un uzglabāt no atjaunojamiem energoresursiem ražotu elektroenerģiju, un pēc tam to izplatīt uz ēkām un rūpniecības objektiem, veicinot atjaunojamo apkuri un dzesēšanu;

67. uzsver ražojošo patērētāju grupu, tostarp mājsaimniecību, mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu, kooperatīvu un vietējo iestāžu, potenciālu kolektīvu enerģētikas sistēmu, piemēram, centralizētās apkures sistēmu, izveidē, kas nodrošinātu rentablu apkuri un dzesēšanu ar atjaunojamo enerģiju, kā arī daudzas sinerģijas starp energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju;

68. uzskata, ka jānostiprina sinerģijas starp Atjaunojamās enerģijas direktīvu, Energoefektivitātes direktīvu un Ēku energoefektivitātes direktīvu, lai veicinātu atjaunojamo energoresursu izmantošanu apkurē un dzesēšanā;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

69. atzīmē, ka energoefektivitātes projekti saistībā gan ar apkuri, gan dzesēšanu, ir svarīgi instrumenti, lai nodrošinātu stabilu un paredzamu energopatēriņu un apkarotu enerģētisko nabadzību;

Transports

70. norāda, ka 10 % mērķa sasniegšana atjaunojamo energoresursu īpatsvaram transporta nozarē līdz 2020. gadam būtiski kavējas, daļēji to problēmu dēļ, kas saistītas ar transporta stratēģiju biodegvielas jomā; atgādina, ka transports ir vienīgā ES nozare, kurā SEG emisijas kopš 1990. gada ir palielinājušās; norāda, ka atjaunojamie energoresursi ir būtiski, lai panāktu ilgtspējīgu mobilitāti; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai ieviestu ilgtspējīgus pasākumus transporta nozarei, piemēram, pieprasījuma samazināšanu, modālu pāreju uz ilgtspējīgākiem transporta veidiem, lielāku efektivitāti un elektrifikāciju; aicina Komisiju izstrādāt satvaru ar atjaunojamo elektroenerģiju darbināmu elektromobiļu izmantošanas veicināšanai un pilnveidot tiesisko regulējumu, kas dotu iespējas tādu biodegvielas veidu izmantošanai, kam ir liela SEG efektivitāte, ņemot vērā netiešo zemes izmantojuma maiņu (ILUC) periodā pēc 2020. gada;

71. aicina arī turpmāk daļēji izmantot KLP, šo daļu vēl palielinot, lai atbalstītu ieguldījumus ar mērķi lauksaimniecības nozarē ražot un izmantot atjaunojamo enerģiju;

72. lēš, ka transporta īpatsvars Eiropas enerģijas galapatēriņā pārsniedz 30 % un transporta jomā īpatsvars atkarībai no naftas produktiem ir 94 %; tāpēc uzskata, ka centieniem palielināt atjaunojamās enerģijas īpatsvaru transporta nozarē ir jābūt vērienīgiem, skaidri sasaistot šos centienus ar transporta nozares dekarbonizācijas mērķi;

73. prasa Komisijai ierosināt vērienīgus pasākumus transporta dekarbonizācijai, tostarp izmantojot atjaunojamās degvielas, plašāku elektrifikāciju un aizvien lielāku efektivitāti, kā arī pastiprināt centienus tehnoloģiju izstrādes un inovāciju veicināšanai šajās jomās;

74. atzīmē — lai panāktu ekonomikas dekarbonizāciju, ļoti svarīga ir transporta nozares elektrifikācija, un aicina Komisiju izstrādāt satvaru ar atjaunojamo enerģiju darbināmu elektromobiļu izmantošanas veicināšanai, kas būtu izšķiroši svarīgi 2030. gada mērķu sasniegšanai;

75. gaida Eiropas Komisijas stratēģiju par transporta nozares dekarbonizāciju, kas jāiesniedz 2016. gada jūnijā, šajā sakarībā uzsver, ka jāveicina atjaunojamo energoresursu plašāka ieviešana, lai nodrošinātu, ka transporta nozare sniedz aktīvu ieguldījumu 2020. gada mērķu sasniegšanā;

76. atzinīgi vērtē progresu jaunu biodegvielu un dzinēju izstrādē ES kopuzņēmuma *Clean Sky* pabeigto projektu ietvaros;

77. uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt nākamās paaudzes biodegvielas, kuru ieguvei izmanto biomasu vai atkritumus;

78. norāda, ka nepieciešama labāka regulatīvā vide un ilgtermiņa nosacījumi, lai atbalstītu atjaunojamās enerģijas attīstību aviācijas un jūras transporta nozarēs;

79. uzsver, ka transporta nozarē nepieciešama transporta veidu īpatsvara pārvirze, lai atbalstītu ilgtspējīgas mobilitātes regulējumu un politikas virzienus, tostarp savietojamību, ilgtspējīgas loģistikas sistēmas, mobilitātes pārvaldību un ilgtspējīgu pilsētvides politiku, kas transporta energopatēriņā nodrošinātu pāreju uz atjaunojamiem energoavotiem un/vai samazinātu kopējo energopatēriņu, veicinot aktīvākus pārvietošanās veidus, izstrādājot un īstenojot viedpilsētu risinājumus un atbalstot ekomobilitāti pilsētās kā arī atbilstīgu pilsētplānošanu; prasa dalībvalstīm un ES attiecībā uz pasažieru un kravu pārvadājumiem veicināt transporta veidu īpatsvara pārvirzi no autoceļu un gaisa transporta uz dzelzceļu un jūras transportu; aicina Komisiju izvērtēt preču transportēšanas iespējas ar kravas – vagonu tehnoloģijām;

80. mudina ES iestādes, apliecinot savu stingro apņēmību atjaunojamās enerģijas veicināšanā, izstrādāt pašām savu atjaunojamās enerģijas kapacitāti, lai apmierinātu savu ēku enerģijas pieprasījumu; uzsver — kamēr šāda kapacitāte nav izstrādāta ES iestādēm savu vajadzību apmierināšanai ir jāiepērk zaļā enerģija;

Ceturtdiena, 2016. gada 23. jūnija

81. uzsver, ka pārvietošanās kājām, ar divriteņi, automobiļu kopīga izmantošana un koplietojums, kā arī sabiedriskā transporta sistēmas, ir izšķiroši svarīgi faktori, lai samazinātu ES atkarību no naftas un izvairītos no tās, tādējādi samazinot SEG emisijas;
82. uzsver divriteņu sistēmu un infrastruktūru potenciālu pilsētu transporta ilgtspējības veicināšanā;
83. uzsver transporta sistēmu plašākas elektrifikācijas potenciālu emisiju samazināšanā un mazoglekļa ekonomikas veicināšanā;

Ilgtspējības kritēriji biodegvielai un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam

84. tā kā Eiropas politikas jomās ir jāpalielina sinerģija un saskaņotība, aicina Komisiju noteikt bioenerģijas ilgtspējības kritērijus, ņemot vērā rūpīgu novērtējumu par to, kā darbojas jau pastāvošās ES ilgtspējības politikas un aprītes ekonomikas politikas nostādnes; atgādina, ka ES enerģētiskā drošība būtu jāpanāk, ilgtspējīgi izmantojot pašu resursus, atbilstīgi mērķim uzlabot resursu izmantošanas efektivitāti;
85. mudina būt piesardzīgiem attiecībā uz aizvien pieaugošo tendenci par galveno ES atjaunojamās enerģijas avotu izmantot meža biomasu, jo tas varētu kaitīgi ietekmēt klimatu un vidi, ja vien izejvielas netiks iegūtas ilgtspējīgā veidā un tās netiks pienācīgi uzskaitītas; norāda, ka bioenerģijas ietekme uz klimata pārmaiņām ir jāņem vērā ilgtermiņā, jo pāiet ilgs laiks, lai mežos, kur tiek cirsti koki, nodrošinātu līdzsvaru;
86. norāda, ka bioenerģijas īpatsvars Eiropā jau tagad sasniedz 60 % no atjaunojamās enerģijas un ka tā tiks izmantota arvien plašāk; uzsver, ka steidzami ir jāprecizē enerģijas ražošanai izmantojamo dažādo meža biomasas pielietojuma veidu radītā siltumnīcefekta ietekme un jāidentificē pielietojuma veidi, kas politikas nostādnes paredzētajos termiņos var šo ietekmi samazināt visvairāk;
87. uzsver, ka biodegvielu ražošana nedrīkst traucēt pārtikas ražošanai vai apdraudēt pārtikas nodrošinājumu; tomēr uzskata, ka līdzsvarota politika, kas Eiropā uzlabotu ražību izejvielu kultūrām, piemēram, kviešiem, kukurūzai, cukurbietēm un saulespuķēm, varētu ietvert noteikumu par biodegvielas ražošanu, ņemot vērā *ILUC*, tādā veidā, kas nodrošinātu Eiropas lauksaimniekiem drošu ienākumu plūsmu, piesaistītu investīcijas un darbvietas lauku apvidiem, palīdzētu cīnīties pret to, ka Eiropā hroniski trūkst augsta proteīna satura lopbarības (bez ĢM) un mazinātu Eiropas atkarību no fosilā kurināmā importa; uzskata, ka gadījumos, kad tirgū ir minēto lauksaimniecības produktu pārprodukcija, biodegvielu un bioetanola ražošana būtu pagaidu risinājums, kas saglabātu ilgtspējīgas iepirkuma cenas, nodrošinātu lauksaimniekiem ienākumus krīžu laikā un būtu tirgus stabilitātes mehānisms; uzsver nepieciešamību mudināt bioenerģijas ražošanai izmantot nekultivēto aramzemi, ko neizmanto pārtikas ražošanai, lai tādējādi sasniegtu valstu un Eiropas atjaunojamās enerģijas mērķus;
88. uzskata, ka kūsmēsli var būt vērtīgs biogāzes avots, izmantojot kūsmēsļu apstrādes metodes, piemēram, fermentāciju, un arī uzsver, cik svarīgi ir to padarīt par ekonomiski dzīvotspējīgu iespēju lauksaimniekiem;
89. mudina dalībvalstis un Komisiju popularizēt to, cik svarīga ir ilgtspējīga mežu apsaimniekošana un līdz ar to būtisko nozīmi, kāda ir meža biomasai kā vienam no ES svarīgākajiem atjaunojamajiem izejmateriāliem tās enerģētikas mērķu sasniegšanā; vērš uzmanību uz to, ka aizvien palielinās pieprasījums pēc meža biomasas, kas nozīmē, ka ilgtspējīga mežu apsaimniekošana saskaņā ar ES mežu stratēģiju būtu vēl vairāk jāstiprina un jāveicina, jo tas ir būtiski mežu bioloģiskajai daudzveidībai un ekosistēmas funkcijai, tostarp CO₂ absorbcijai no atmosfēras; tāpēc norāda uz vajadzību Eiropas Savienībā audzētos un no trešām valstīm importētos resursus izmantot līdzsvaroti, ņemot vērā ļoti ilgo koksnes reģenerācijas laiku;

o

o o

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.